

ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΔΥΟ

ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΗ ΚΑΝΤΑΔΑ

Έναρμόνις Γ. Θ

Andantino.

RE+ FA#7 SI- SOL+ RE+ MI+ RE+ LA7

1. Που. λά. κια εί - μα - στε - τὰ - δυό Που. λά. κια ά.
2. Ά - νά. δε - μά σε κυ - νη - γέ Πού σκο. τω -

RE+ RE+ LA7

γα - πη - μέ - - να, Κί' έ - πε - ρά - σέ - νας κυ νη - γός και σκο - τω -
σες τὸ έ - - να, Και δέν τὰ σκο - τω - νες τὰ δυό νά πᾶ - νεαν

LA7 RE+ RE+ FA#7 SI- SOL+ RE+ MI+ RE+

1. σε τὸ έ - - να. 2. έ - - να 3.
τα - μω - μέ - - να. μέ - - να

LA7 RE+ LA7 RE+ LA7 RE+

ΓΥΡΕ ΛΙΓΑΚΙ, ΓΥΡΕ

ΣΟΛΟ Κ ΤΕΤΡΑΦΩΝΗ ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Ποίσις: Δ. ΒΙΤΑΛΗ.

Allegro.

SOLO TENORE.

1. Γύ-ρε λι-γά-κι, γύ-ρε — τ'άγ-γε-λι-κό κορ-μί σου — σ'ά-

φρό-λευ-κό σου στή-δος — να πέ-σω ἄ-φη-σέ με, — να λά-θω θέ-λω

μέ-ρος — στή θλί-ψη τῆς ψυ-χῆς σου. — Γλυ-κό — φι-λιά-κι δός μου, — ὦ!

ἔ-λα μὴν ἄρ-γῆς, Ἄχ! μὴν ἄρ-γῆς, ἔ-λα ὄω στή θερ-μὴ ἄγ-κα-λιά.

TENORI

CORO

Ναί, φῶς μου, ρί-ψε ρί-ψε, ἄχ! ναί τ'άγ-γε-λι-κό σου βλέμ-μα, ἄχ! ναί,

BARITONI
E BASSI

ἔ-δω μέσ' τὴν καρ-διά, να πέ-ση, να γλυ-κά-νη, ἄχ! ναί, τὴν ἄ-μοι-

ρη καρ-διά μου, ἄχ! ναί, ὦ! ρί-ψε μιὰ μα-τιά ἔ-δω μέσ' τὴν καρ-

διά. Ἄχ! δός μου τὰ φι-λιά!

"Αφήστε τὰ μαλλιά σου να πέσουν ἀπλωμένα.
 στὴν κατάπερσαιμὸ σου να με κρυφοκεθίθουν
 καὶ χυρ' ἀπ' τὴν καρδιά σου με κείλη ματρίνα
 γλυκά φιλιά καὶ λόγια ὡς ἔμποκοιμυδιὰ

κι' ἀφοῦ μετὰ φινδέου ἄχ ναί
 γλυκά μ' ἔμποκοιμυδιὰς ἄχ ναί
 τότε τι χαρὰ
 γλυκά γλυκά κ' ἔβρινα ἄχ ναί
 ὁ ἔπνος ναί πλανέβη ἔσ' ναί
 ἢ βκεφου τι χαρὰ,
 ἢ ναί δὴς...

Σερενάτα (Χορωδιακό μέρος)

Τ. Εηρέλλη

Τενόροι I
Τενόροι II

Βαρύτονοι
Μπάσσοι

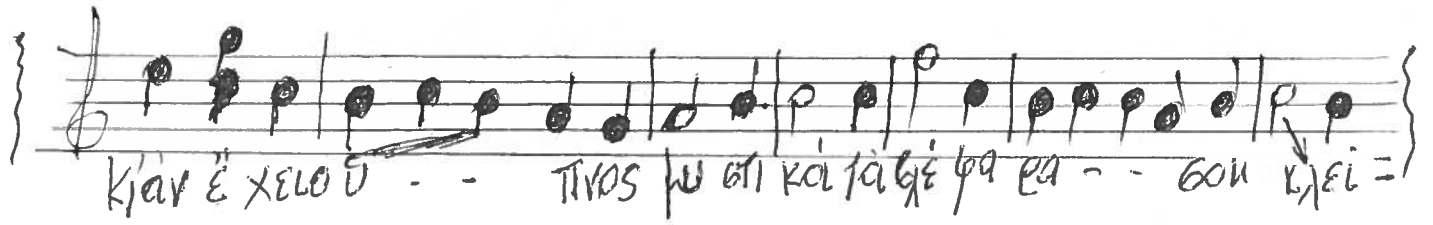
Κιάν ά γρυ πηι τ'ά στρα_ θω ρεις ο που ψη

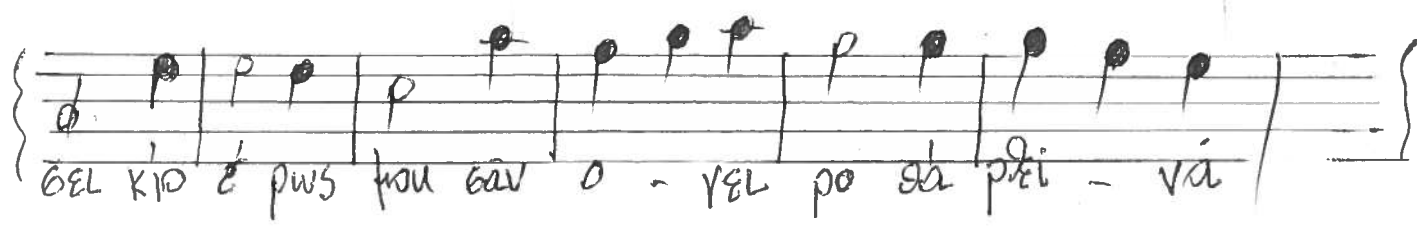
λά ξα νοί γουν τα στρα κιε γω θε να_ θω ρώ

κιε τσοι μα τες θα σμί_ γουν σμί_ γουν

Κιάν έ χει ο υ - - τινος μω αη και τα χέ φα ρα - - σου κλει -

θελ κιο ε ρως μου εαν ο - γελ ρο σα ρει - να

τα - φι λη - βελ

"Ελα να ντυθώ με μακαράδες

αρίθωνι

Βρά λ'απ'τη ντ'α πα ος τ'α ντ'ο μ'να τ'ε π'ε ε'οτ'ε και τ'ης κο'ομ
 π'α με ο'ε ο'ο κ'α κ'ια μ'ο ο'κο τ'ει να η ν'υ χ'ια τ'ις δ'α ε'εσ ν'ατ'τα

πι - ν'ας να μ'ιν π'ε'ς και φ'ε'τος π'ι'ς ε'α π'ο μ'ει να'ν α'π' τ'α γ'ε'ν'ι'α τ'η'σ' τ'α ν'ο'ν'δ'
 α'ν - ν'ει β'ρ'α'γ' τ'α ντ'ο μ'να μ'ας π'ε' ο'ε π'ε'β' τ'ει να κ'ε' ε'ε'ς μ'ο'ι' ζ'ου'ν'ο'ν'ο' ν'α φ'ε'α

δ'η ν'ας - με ε'λα να ντ'ο ε'ε'ς με μα'κα ρ'α δ'ε'ς - ο'α'ν ε'ε'ς κ'ε'ι ν'ε'σ' τ'η'σ' π'α'λ'η'ς και
 α'ν'ι ν'ι -

ρ'ο'υ'σ' ν'α να κα'τε'υ'τ'ε με με'κα τ'α δ'ε'ς - και με'ν'ε' α' ε'ε'ς κ'α'ν'ε'α ρ'ο'υ'σ'

κ'ι'α'ν' τ'ο κ'ο'ν' μ'ε'σ' τ'α ρ'ε' ν'ε' κα'η π'α' ρ'ι - π'ι'ν'ε'ι' κα'θ'ι' α'γ'ο'π'ο' μ'α'ρ'ο'δ'ε'υ' γ'α' ρ'ι -

μ'η ο'ε' ν'ο'ι'α' τ'ε'α'γ'α' π'η μ'ο'υ ο'ε' ε'ε'ς δ'α τ'ο π'α' π'ι'ν'ε' ο'ε' ο'ε' ν'ε'σ' δ'α δ'α'γ'α π'α

μ'η ο'ε' ν'ο'ι'α' δ'α γ'α' τ'η' μ'ε' ο'ε' ε'ε'ς δ'α τ'ο π'α' π'ι'ν'ε' ο'ε' ο'ε' ν'ε'σ' δ'α δ'α'γ'α π'α -

ΑΙΩΝΙΟ ΚΡΑΣΙ

41

Ε - χύ-ρι-σα ὀ-δή ηἴ γῆ κιό- μως δὲ βρή-κά-μῃ πῃ-
νοῦ- χει κρα-σί με-θυ-σι- κό- εὐν ρε-ίσι-να το ΑΖ-τι-
κό- γε- με-θυσά πο-λύ-αἴ φο- ρῆ ἀ-πο ἀ-γά-πῃ καί χα-
εἰς μαῖ ἢ ρε-ίσι-να πιο ἰτο-συ - κε- δά-κα- να κί-ε-π' το- φι- δι-
114-δε-δα γὰ-κων ποι-η- ζῆς κρα-σι μου να εἶ ψα-γῶ
που εἶ-σαι το μτ-γά-λο δῶ-ρο του κο- μου εἶ εἶ-φά-νω μα κα-θε χα-
-ραῖ πα-ρη-γο- ριά τῆς δι-ψῆς τι' θα γι- νού-μα-ν χει-φει
αἰ-ώ-νι-ο κρα- σι

Τί γὰρ εἴμι κἀνώ μὴ δὴν ἀναμῆσαι ἢ φῶν
τῶν κἀνοχῶν τοῦ βαρεμῶν σοῦ εἶλας γὰρ τοῦ πονηροῦ
μοιραῖα ὁ κἀνω ρε-παιδιὰ τῆς κί-ε-π' αἰκῶν με καρδιά
βί-ε-μας δε-κρά εἴμι μοιραῖα αὐτῶν πῶ εἶφῶς καὶ κρα-σί

Έχει η Αθήνα ομορφιές

T I
T II
Bar.
Μπασ.

έ-χει

Έχ' η Α - θή - να ο - μορ - φιές — έ-χει και κά - τι ζωγ - ρα -

5 rit.

φιές μα σαν

φιές — μα σαν της πλά - κας τα στε - νά δεν εί - δα τέ - τοια που - θε -

9

νά -

νά — μα σαν της τέ - τοια που - θε - νά. Και το ξέ - ρει η αν - θρω

14 rit.

πό - της πως κί'ο θε - ός εί - ναι Πλα κιώ - της Κί'ο - ταν σι - γο - ψι - χα -

18 A tempo

-λί - ζει Ω! — τα βα - σι - λι - κά πο - τί - ζει Κί'ο - ταν τί - ζει.

Ακρόπολη Πλάκα

T I
T II

Bar.
Μπάσ.

A - κρό - πο - λη Πλά - κα α - γάλ - μα - τα πάρ - καξη - μέ - ρω - μα ροζ ορ - γαν

8

-τί - να - - - - - Μι κρή ζω - γρα - φιά σου Α - θή - να

17

Στε - νοί συγ - γε - νείς σου τα πλού - τη κι η φτώ - χεια λια - κά - δεξ ω - ραί - ες δρο -

24

σίας πρω - το βρό - χια - - - - Γλεν - τζέ - δων πα - ρέ - ες θε - ός η ρε

Ακρόπολη, Πλάκα
Αγάλματα , πάρκα,
Ξημέρωμα ροζ οργαντίνα,
Μικρή ζωγραφιά σου Αθήνα
Στενοί συγγενείς σου τα πλούτη κι'η φτώχεια
Λιακάδες ωραίες δροσιές πρωτοβρόχια
Γλεντζέδων παρέες, Θεός η ρετσίνα
Μακριά απ'της ζωής τη ρουτίνα
Μικρή ζωγραφιά σου Αθήνα

Όμορφη μ' Αθήνα
Πού'ν τα χρόνια εκείνα
Πού'ν τα χρόνια εκείνα τα παλιά;
Λες και σ'είχαν άχτι
Και σε κάναν στάχτη
Σαν γριά μ'ακτένιστα μαλιά
Πού'ν τα χρόνια που ξηγιόμαστε αλάνικα
Και που σέρναν τα σκυλιά με τα λουκάνικα
Όμορφη μ' Αθήνα
Πού'ν τα χρόνια εκείνα
Πού'ν τα χρόνια εκείνα τα παλιά;

Αθήνα και πάλι Αθήνα
Απόψε τα χείλη ας πουν
Αθήνα και πάλι Αθήνα
Και γέροι και νιοι
Και παιδιά σ'αγαπούν.
Με ήλιο είτε με μπόρα
Μ'αρέσεις Αθήνα , γιατί
Όλ'η γαλαζία μας χώρα)
Στα χέρια σου Αθήνα μου) δις
Έχει κλειστεί)